

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1219/2012**av den 12 december 2012****om införande av övergångsordningar för bilaterala investeringsavtal mellan medlemsstater och tredjeland**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 207.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Sedan Lissabonfördragets ikraftträdande ingår utländska direktinvesteringar i förteckningen över områden som omfattas av den gemensamma handelspolitiken. Enligt artikel 3.1 e i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) har Europeiska unionen exklusiv befogenhet när det gäller den gemensamma handelspolitiken. Följaktligen har unionen exklusiv befogenhet att lagstifta och anta rättsligt bindande akter på det området. Medlemsstaterna får göra detta själva endast efter bemyndigande från unionen, i enlighet med artikel 2.1 i *EUF-fördraget*.
- (2) I tredje delen avdelning IV kapitel 4 i *EUF-fördraget* fastställs dessutom gemensamma regler för kapitalrörelser mellan medlemsstaterna och tredjeland, inbegripet för kapitalrörelser som gäller investeringar. De reglerna kan påverkas av internationella avtal om utländska investeringar som ingåtts av medlemsstaterna.
- (3) Denna förordning påverkar inte fördelningen av befogenheter mellan unionen och dess medlemsstater i enlighet med *EUF-fördraget*.

(4) När Lissabonfördraget trädde i kraft tillämpade medlemsstater ett stort antal bilaterala investeringsavtal med tredjeland. *EUF-fördraget* innehåller inte några uttryckliga övergångsbestämmelser för sådana avtal som nu har kommit att omfattas av unionens exklusiva befogenhet. Vissa av de avtalen kan dessutom innehålla bestämmelser som påverkar de gemensamma reglerna för kapitalrörelser i tredje delen avdelning IV kapitel 4 i *EUF-fördraget*.

(5) Även om bilaterala investeringsavtal förblir bindande för medlemsstaterna enligt folkrätten och successivt kommer att ersättas av unionsavtal på samma område kräver villkoren för deras fortsatta existens och förhållande till unionens investeringspolitik att de förvaltas korrekt. Detta förhållande kommer att utvecklas i takt med att unionen utövar sin befogenhet.

(6) I unionsinvesteringarnas intresse och med hänsyn till deras investeringar i tredjeland och till de medlemsstater som är värd för utländska investerare och investeringar bör bilaterala investeringsavtal som specificerar och garanterar investeringsvillkoren fortsätta att tillämpas och successivt ersättas av unionsinvesteringsavtal som föreskriver investeringsskydd av hög standard.

(7) I denna förordning bör det fastställas vilken ställning medlemsstaternas bilaterala investeringsavtal som undertecknats före den 1 december 2009 har enligt unionsrätten. Dessa avtal kan fortsätta att tillämpas, eller träda i kraft, i enlighet med denna förordning.

(8) I denna förordning bör även fastställas de villkor enligt vilka medlemsstaterna är bemyndigade att ingå och/eller fortsätta tillämpa bilaterala investeringsavtal som undertecknats under perioden mellan den 1 december 2009 och den 9 januari 2013.

(9) I denna förordning bör dessutom fastställas de villkor enligt vilka medlemsstaterna är bemyndigade att ändra eller ingå bilaterala investeringsavtal med tredjeland efter den 9 januari 2013.

(10) När medlemsstaterna fortsätter tillämpa bilaterala investeringsavtal med tredjeland enligt denna förordning, eller bemyndiganden har beviljats att inleda förhandlingar om, eller ingå, sådana avtal bör detta inte hindra unionen från att förhandla om, eller ingå, investeringsavtal.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 10 maj 2011 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 4 oktober 2012 (EUT C 352 E, 16.11.2012, s. 23). Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 december 2012 (ännu ej offentliggjord i EUT).

- (11) Medlemsstaterna är skyldiga att vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att de bilaterala investeringsavtal som ingåtts mellan medlemsstaterna och tredjeland inte är oförenliga med unionsrätten. Tillämpningen av denna förordning bör inte påverka tillämpningen av artikel 258 i EUF-fördraget när det gäller medlemsstaternas underlåtenhet att fullgöra skyldigheter enligt unionsrätten.
- (12) Bemyndigandet att ändra eller ingå bilaterala investeringsavtal som föreskrivs i denna förordning bör särskilt ge medlemsstaterna rätt att vidta åtgärder som säkerställer att deras bilaterala investeringsavtal inte är oförenliga med unionsrätten, förutom i de fall oförenligheten beror på fördelningen av befogenheter mellan unionen och medlemsstaterna, vilket behandlas i denna förordning.
- (13) Kommissionen bör överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning. Den rapporten bör bland annat se över behovet av fortsatt tillämpning av kapitel III. Om det i rapporten rekommenderas att bestämmelserna i kapitel III inte bör fortsätta att tillämpas eller att de bör ändras, kan rapporten om det är lämpligt åtföljas av ett lagstiftningsförslag.
- (14) Europaparlamentet, rådet och kommissionen bör se till att information som anges som konfidentiell behandlas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽¹⁾.
- (15) Investeringsavtal mellan medlemsstater bör inte omfattas av denna förordning.
- (16) Det är nödvändigt att fastställa vissa regler för att säkerställa att bilaterala investeringsavtal som fortsätter att tillämpas enligt denna förordning förblir operationella, även i fråga om tvistlösning, samtidigt som unionens exklusiva befogenhet respekteras.
- (17) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽²⁾.
- (18) Kommissionen bör särskilt ges dessa befogenheter eftersom de förfaranden som anges i artiklarna 9, 11 och 12 bemyndigar medlemsstaterna att agera inom områden för unionens exklusiva befogenhet och beslut i dessa frågor måste fattas på unionsnivå.
- (19) Det rådgivande förfarandet bör användas för antagandet av bemyndiganden i enlighet med artiklarna 9, 11 och 12, eftersom dessa bemyndiganden ska ges på grundval av klart definierade kriterier som fastställs i denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Utan att det påverkar fördelningen av befogenheter enligt EUF-fördraget fastställs i denna förordning vilken ställning medlemsstaternas bilaterala investeringsavtal har enligt unionsrätten och de villkor och förfaranden enligt vilka medlemsstaterna ska bemyndigas att ändra eller ingå bilaterala investeringsavtal.

2. I denna förordning avses med *bilateralt investeringsavtal* varje avtal med ett tredjeland som innehåller bestämmelser om investeringsskydd. Denna förordning omfattar endast de bestämmelser i bilaterala investeringsavtal som behandlar investeringsskydd.

KAPITEL II

FORTSATT TILLÄMPNING AV BEFINTLIGA BILATERALA INVESTERINGSAVTAL

Artikel 2

Anmälan till kommissionen

Senast den 8 februari 2013 eller inom 30 dagar från dagen för deras anslutning till unionen ska medlemsstaterna till kommissionen anmäla alla bilaterala investeringsavtal med tredjeland som har undertecknats före den 1 december 2009 eller före anslutningsdagen, beroende på vilket som inträffar senast, och som de antingen önskar fortsätta att tillämpa eller låta träda i kraft enligt detta kapitel. Anmälan ska innehålla en kopia av de bilaterala investeringsavtalen. Medlemsstaterna ska också till kommissionen anmäla eventuella senare ändringar av dessa avtals ställning.

⁽¹⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

Artikel 3

Fortsatt tillämpning

Utan att medlemsstaternas övriga skyldigheter enligt unionsrätten påverkas får bilaterala investeringsavtal som har anmälts enligt artikel 2 i denna förordning fortsätta att tillämpas, eller träda i kraft, i enlighet med EUF-fördraget och denna förordning fram till dess att ett bilateralt investeringsavtal mellan unionen och samma tredjeland träder i kraft.

Artikel 4

Offentliggörande

1. Var tolfte månad ska kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra en förteckning över de bilaterala investeringsavtal som har anmälts enligt artikel 2, artikel 11.6 eller artikel 12.6.

2. Det första offentliggörandet av den förteckning över bilaterala investeringsavtal som avses i punkt 1 i denna artikel ska göras senast tre månader efter det att den tidsfrist för anmälningar gjorda enligt artikel 2 har löpt ut.

Artikel 5

Bedömning

Kommissionen får utvärdera de bilaterala investeringsavtal som har anmälts enligt artikel 2 genom att bedöma huruvida någon eller flera av bestämmelserna i dessa avtal utgör ett allvarligt hinder för att unionen ska kunna förhandla om eller ingå bilaterala investeringsavtal med tredjeland i syfte att successivt ersätta de bilaterala investeringsavtal som har anmälts enligt artikel 2.

Artikel 6

Samarbetskyldighet

1. Medlemsstaterna ska vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att bestämmelserna i de bilaterala investeringsavtal som har anmälts enligt artikel 2 inte utgör ett allvarligt hinder för att unionen ska kunna förhandla om eller ingå framtida bilaterala investeringsavtal med tredjeland i syfte att successivt ersätta de bilaterala investeringsavtal som har anmälts enligt artikel 2.

2. Om kommissionen konstaterar att någon eller flera av bestämmelserna i ett bilateralt investeringsavtal som har anmälts enligt artikel 2 utgör ett allvarligt hinder för att unionen ska kunna förhandla om eller ingå bilaterala investeringsavtal med tredjeland i syfte att successivt ersätta de bilaterala investeringsavtal som har anmälts enligt artikel 2, ska kommissionen och den berörda medlemsstaten snarast inleda samråd och samarbeta i syfte att fastställa lämpliga åtgärder för att lösa problemet. Dessa samråd får inte pågå längre än 90 dagar.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 får kommissionen inom 60 dagar från det att samråden avslutats ange de lämpliga åtgärder som ska vidtas av den berörda medlemsstaten för att undanröja de hinder som avses i punkt 2.

KAPITEL III

BEMYNDIGANDE ATT ÄNDRA ELLER INGÅ BILATERALA INVESTERINGSAVTAL

Artikel 7

Bemyndigande att ändra eller ingå bilaterala investeringsavtal

Med förbehåll för villkoren i artiklarna 8–11 ska en medlemsstat bemyndigas att inleda förhandlingar med ett tredjeland för att ändra ett befintligt, eller ingå ett nytt, bilateralt investeringsavtal.

Artikel 8

Anmälan till kommissionen

1. En medlemsstat som avser att inleda förhandlingar med ett tredjeland i syfte att ändra ett investeringsavtal eller ingå ett investeringsavtal ska anmäla detta skriftligen till kommissionen.

2. Den anmälan som avses i punkt 1 ska innehålla relevant dokumentation och uppgifter om vilka bestämmelser som ska tas upp vid förhandlingarna eller omförhandlas, syftet med förhandlingarna samt all annan relevant information.

3. Den anmälan som avses i punkt 1 ska översändas minst fem månader innan de formella förhandlingarna inleds.

4. Om den information som översänts av medlemsstaten är otillräcklig för att bemyndiga inledandet av formella förhandlingar i enlighet med artikel 9 får kommissionen begära ytterligare information.

5. Kommissionen ska göra den anmälan som avses i punkt 1 i denna artikel och, på begäran, den åtföljande dokumentationen tillgänglig för de övriga medlemsstaterna med förbehåll för de krav på konfidentialitet som fastställs i artikel 14.

Artikel 9

Bemyndigande att inleda formella förhandlingar

1. Kommissionen ska bemyndiga medlemsstaterna att inleda formella förhandlingar med ett tredjeland om att ändra, eller ingå ett bilateralt investeringsavtal såvida den inte anser att inledandet av sådana förhandlingar skulle

a) vara oförenligt med unionsrätten, på ett mer långtgående sätt än vad de oförenligheter som beror på fördelningen av befogenheter mellan unionen och medlemsstaterna innebär,

b) vara överflödigt eftersom kommissionen har lagt fram eller har beslutat lägga fram en rekommendation om att inleda förhandlingar med det berörda tredjelandet enligt artikel 218.3 i EUF-fördraget,

c) vara oförenligt med unionens principer och mål för yttre åtgärder såsom de utformats i enlighet med de allmänna bestämmelserna i avdelning V kapitel 1 i fördraget om Europeiska unionen, eller

d) utgöra ett allvarligt hinder för att unionen ska kunna förhandla om, eller ingå, bilaterala investeringsavtal med tredjeland.

2. Som en del av det bemyndigande som avses i punkt 1 får kommissionen begära att medlemsstaten i förhandlingarna, och det planerade bilaterala investeringsavtalet, tar med eller utesluter vissa klausuler som är nödvändiga för att säkerställa för- enlighet med unionens investeringspolitik eller unionsrätten.

3. Det bemyndigande som avses i punkt 1 i denna artikel ska beviljas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 16.2. Kommissionen ska fatta sitt beslut inom 90 dagar från det att den har mottagit den anmälan som avses i artikel 8. Om ytterligare information krävs för att fatta ett beslut ska perioden på 90 dagar börja löpa från den dag informationen mottogs.

4. Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet och rådet om de beslut som fattas enligt punkt 3.

5. Om kommissionen beslutar att inte bevilja ett bemyndigande enligt punkt 1 ska den informera den berörda medlemsstaten och ange skälen för detta.

Artikel 10

Kommissionens deltagande i förhandlingarna

Kommissionen ska hållas underrättad om framsteg och resultat under de olika skedena av förhandlingarna om att ändra eller ingå ett bilateralt investeringsavtal och får begära att delta i förhandlingarna om investering mellan medlemsstaten och tredjelandet.

Artikel 11

Bemyndigande att underteckna och ingå ett bilateralt investeringsavtal

1. Innan ett bilateralt investeringsavtal undertecknas ska den berörda medlemsstaten underrätta kommissionen om utgången av förhandlingarna och översända texten till ett sådant avtal till kommissionen.

2. Denna artikel ska även gälla bilaterala investeringsavtal som förhandlats fram före den 9 januari 2013, men som inte omfattas av skyldigheten att anmäla enligt artiklarna 2 eller 12.

3. När kommissionen har mottagit anmälan ska den bedöma om det framförhandlade bilaterala investeringsavtalet är oförenligt med kraven i artikel 9.1 och 9.2.

4. Om kommissionen finner att förhandlingarna har resulterat i ett bilateralt investeringsavtal som uppfyller kraven i artikel 9.1 och 9.2 ska medlemsstaten bemyndigas att underteckna och ingå ett sådant avtal. Artiklarna 3, 5 och 6 är tillämpliga på sådana avtal som om de hade anmälts enligt artikel 2.

5. Beslut enligt punkt 4 i den här artikeln ska fattas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 16.2. Kommissionen ska fatta sitt beslut inom 90 dagar från det att den har mottagit de anmälningar som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln. Om ytterligare information krävs för att fatta beslutet ska perioden på 90 dagar börja löpa från mottagandet av den ytterligare informationen.

6. Om kommissionen beviljar ett bemyndigande enligt punkt 4 ska den berörda medlemsstaten underrätta kommissionen om ingåendet och ikraftträdandet av det bilaterala investeringsavtalet samt om senare ändringar av det avtalets ställning.

7. Kommissionen skall underrätta Europaparlamentet och rådet om de beslut som fattas i enlighet med punkt 4.

8. Om kommissionen beslutar att inte bevilja bemyndigandet enligt punkt 4 ska den informera den berörda medlemsstaten och ange skälen för detta.

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 12

Avtal som har undertecknats av medlemsstaterna mellan den 1 december 2009 och den 9 januari 2013

1. Om en medlemsstat har undertecknat ett bilateralt investeringsavtal med ett tredjeland mellan den 1 december 2009 och den 9 januari 2013 ska den medlemsstaten senast den 8 februari 2013 till kommissionen anmäla de avtal som de önskar fortsätta att tillämpa eller låta träda i kraft. Anmälan ska innehålla en kopia av ett sådant avtal.

2. När kommissionen har mottagit anmälan ska den bedöma om det bilaterala investeringsavtal som har anmälts enligt punkt 1 i denna artikel är oförenliga med kraven i artikel 9.1 och 9.2.

3. Om kommissionen anser att ett bilateralt investeringsavtal som har anmälts enligt punkt 1 i denna artikel inte är oför-
enliga med kraven i artikel 9.1 och 9.2 ska den bemyndiga
fortsatt tillämpning, eller ikraftträdande, av ett sådant avtal en-
ligt unionsrätten.

4. Kommissionen ska fatta det beslut som avses i punkt 3 i
denna artikel inom 180 dagar från datum för mottagandet av
den anmälan som avses i punkt 1 i denna artikel. Om ytterli-
gare information krävs för att fatta beslutet ska perioden på 180
dagar börja löpa från mottagandet av den ytterligare informati-
onen. Beslut enligt punkt 3 i denna artikel ska fattas i enlighet
med det rådgivande förfarande som avses i artikel 16.2.

5. Om ett bilateralt investeringsavtal inte har bemyndigats
enligt punkt 3 får medlemsstaterna inte vidta några ytterligare
åtgärder för ingåendet av ett sådant avtal och ska dra tillbaka
eller upphäva de åtgärder som redan har vidtagits.

6. Om kommissionen beviljar ett bemyndigande enligt punkt
3 i denna artikel ska den berörda medlemsstaten underrätta
kommissionen om det bilaterala investeringsavtalets ikraftträ-
dande samt om senare ändringar av ett sådant avtals ställning.
Artiklarna 3, 5 och 6 är tillämpliga på ett sådant avtal som om
det hade anmälts enligt artikel 2.

7. Kommissionen skall underrätta Europaparlamentet och rå-
det om de beslut som fattas i enlighet med punkt 3.

8. Om kommissionen inte beviljar ett bemyndigande enligt
punkt 3 ska den informera den berörda medlemsstaten och
ange skälen för detta.

Artikel 13

Medlemsstaternas uppträdande när det gäller ett bilateralt investeringsavtal med ett tredjeland

När ett bilateralt investeringsavtal omfattas av denna förordning
ska den berörda medlemsstaten

a) utan onödigt dröjsmål underrätta kommissionen om alla
möten som kommer att äga rum enligt bestämmelserna i
avtalet; kommissionen ska tillhandahållas dagordningen och
all relevant information som gör det möjligt att förstå de
ämnen som ska diskuteras under dessa möten; i detta avse-
ende får kommissionen begära ytterligare information från
den berörda medlemsstaten; om ett ämne som ska diskuteras
kan påverka genomförandet av unionens investeringspolitik,
inbegripet i synnerhet den gemensamma handelspolitiken,
får kommissionen begära att den berörda medlemsstaten
intar en särskild ståndpunkt,

b) utan onödigt dröjsmål underrätta kommissionen om den har
fått några framställningar om att en viss åtgärd är oförenlig

med avtalet; medlemsstaten ska också omedelbart underrätta
kommissionen om det inkommit en begäran om tvistlösning
inom ramen för det bilaterala investeringsavtalet så snart
medlemsstaten får kännedom om en sådan begäran; med-
lemsstaten och kommissionen ska samarbeta fullt ut och
vidta alla de åtgärder som krävs för att säkerställa ett effek-
tivt försvar som, i lämpliga fall, får inbegripa att kommis-
sionen deltar i förfarandet,

c) inhämta samtycke från kommissionen innan eventuella rele-
vanta tvistlösningsmekanismer i förhållande till ett tredjeland
som anges i det bilaterala investeringsavtalet aktiveras och,
om kommissionen så begär, aktivera sådana mekanismer; de
mekanismerna ska inbegripa samråd med den andra parten
till ett bilateralt investeringsavtal och tvistlösning om det
föreskrivs i avtalet; medlemsstaten och kommissionen ska
samarbeta fullt ut när det gäller att genomföra förfarandena
inom ramen för de relevanta mekanismer vilket, när det är
lämpligt, får inbegripa att kommissionen deltar i det berörda
förfarandet.

Artikel 14

Konfidentialitet

Medlemsstaterna får i samband med att de i enlighet med ar-
tiklarna 8 och 11 underrättar kommissionen om förhandlingar
och förhandlingsresultat ange om någon del av den information
som tillhandahålls ska betraktas som konfidentiell och om den
får delas med de övriga medlemsstaterna.

Artikel 15

Översyn

1. Kommissionen ska senast den 10 januari 2020 överlämna
en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen
av denna förordning.

2. Rapporten ska innehålla en översyn av de bemyndiganden
som begärts och beviljats enligt kapitel III och en översyn av
behovet av fortsatt tillämpning av det kapitlet.

3. Om det i den rapporten rekommenderas att kapitel III inte
ska fortsätta att tillämpas eller att dess bestämmelser ska ändras,
ska den rapporten åtföljas av ett lämpligt lagstiftningsförslag.

Artikel 16

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för investe-
ringsavtal. Den kommittén ska vara en kommitté i den mening
som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förord-
ning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

*Artikel 17***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 12 december 2012.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

A. D. MAVROYIANNIS

Ordförande

UTTALANDE FRÅN EUROPAPARLAMENTET, RÅDET OCH KOMMISSIONEN

Den omständigheten att denna förordning, inbegripet skälen 17, 18 och 19 i ingressen, tillåter de förfaranden som avses i förordning (EU) nr 182/2011 är inte prejudicerande för framtida förordningar som tillåter unionen enligt artikel 2.1 i EUF-fördraget att bemyndiga medlemsstaterna att lagstifta och anta rättsligt bindande akter på områden inom unionens exklusiva befogenheter. Dessutom ska användningen av det rådgivande förfarandet i denna förordning i stället för granskningsförfarandet inte anses skapa ett prejudikat för framtida förordningar som innehåller bestämmelser om ramen för den gemensamma handelspolitiken.
